

אמרי שפר אוסף 'תך'

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשי הקשר שלכם או כתובות של מעוניינים בעלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אך הבא להדפיס יביא גאולה לעולם וידפיס בשם אומרם.

אבל, כל שנים עשר חדש אחר אביו ואמו, לא יהא שליח צבור בראש השנה ויום הכפורים, ולא תוקע בראש השנה, אלא אם אין אחר הגון כמוהו. ואם הוא תוך שלשים על שאר קרובים, אם החזיק מקבר להתפלל או לתקע מתר, כיון שראש השנה ויום הכפורים מבטלין גזרת שלשים. אבל אם לא החזיק, ויש אחר הגון כמוהו יש להחמיר.

אדם המרגיש תמיד שהוא בהתחלת דרכו, ויש לפניו עוד עבודה מרובה כדי להתקדם ולהתעלות – הוא זה שבעז"ה יצליח וימשיך להתעלות. זהו שאומר הכתוב: "ולקחת מראשית" – אם אדם רואה את עצמו שהוא "מראשית", משם יכול הוא "ולקחת" את כל ההמשך, את כל ההצלחה.

אדם שגירש את אשתו, כל זמן שהיא לא התחתנה עם איש אחר, מותר לו ואף מצוה היא לו לחזור ולהתחתן עמה. אבל אם היא כבר נישאה לאיש אחר ואחר כך התאלמנה או התגרשה ממנו, חל איסור על הבעל הראשון לחזור ולקחת אותה לאשה.

איתא בזוהר חדש: "ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים - דא ירחא דאלול". וביארו הספרים בזה שחודש אלול נועד לניתוק הקשר שלנו עם החטאים וההרגל לעזוב את דרך החתחתים האישית שלנו, אל המסילה העולה בדרך החדש, דרך בית ה' ועבודתו, בין אדם למקום ובין אדם לחבירו. הקדמונים מביאים שאלול ראשי תיבות "אשר אנה לידו ושמתי לך מקום". אלול הוא ה"ערי מקלט" שלנו. לשם אנו בורחים מפני רעותינו וחוסר מעלתנו, ואנה מפניך אברח? אליך!

אל נחשוב ולו לרגע שלהשאיר ליום המחר היא הדרך אל העושר...

אם הוא היה סורר וחוטא רק לעצמו, לא היו מחמירים כל כך בעונשו, אבל מאחר והוא גם 'מורה', כלומר שהוא מלמד את דרכיו הרעים לאחרים ומקלקל אותם, לכן יש להעניש אותו בחומרת הדין. (הרה"ק מקאצק ז"ע)

אם היה החוטא סופג ארבעים מלקות, עלול היה לחשוב כי בכך התכפר עוונו לגמרי, לפיכך מכים אותו ארבעים חסר אחת, שלא ימצא מנוח לנפשו במחשבה שעדיין לא נשלם עונשו, וירגיש שחייב תמיד לשוב בתשובה. (הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב ז"ע)

אָמרוּ דּוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת, וּמַל ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לְבַב זְרַעְךָ | רֵאשֵׁי תְבוֹת אֱלוֹל, וְכֵן, אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי | רֵאשֵׁי תְבוֹת אֱלוֹל. וְכֵן, אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנֹת לְאֲבִינִים | רֵאשֵׁי תְבוֹת אֱלוֹל. רָמַז לְשִׁלְשָׁה דְבָרִים שֶׁהֵם, תְּשׁוּבָה תְּפִלָּה וּצְדָקָה, שְׁצָרִיכִין לְהִזְדַּרֵּז בָּהֶם בְּחֹדֶשׁ זֶה, "וּמַל ה'" וְגוֹמֵר רֹמֵז לְתְּשׁוּבָה, "אֲנִי לְדוֹדֵי" וְגוֹמֵר רֹמֵז לְתְּפִלָּה שֶׁהִיא רֵנַת דּוֹדִים, "אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנֹת לְאֲבִינִים" רֹמֵז לְצְדָקָה

אמרת להרבי (שליט"א) [זי"ע] שאדם אחד ביקש פעם מאברך בן ישיבה - א "ישיבישער" - שיעשה עמו איזה חסד, ואמר לו הלה: חבל שלא באת אלי בשבוע שעבר - אז עסקתי ב"חסד", השבוע הנני עוסק ב"התמדה..." חיי' הרבי ואמר בדר' צחות: זה אינו "חסידישע ספר" - זהו "חיד"א" - פשט בדברי הגמרא!...

אסור גם לטוס [fly] או לעבור עם מסוק [helicopter] באויר מקום המקדש אפילו בגובה רב, מפני שקדושת העזרה חלה גם על האוויר שמעליה עד לרקיע (שו"ת באר משה ח"ז קו' עלעק טריק סי' ק', צפנת פענח פ"א הל' תרומות ה"ו, הר הקודש עמ' שכ"ט) ולכן אלו שטסים עם מסוק על ירושלים, צריכים להיזהר שלא יטוסו מעל מקום המקדש (הגר"י כדורי הוזכר בשערי ציון ח"ג סוף סי' כ"ז)

בגמרא במסכת סוטה דף מח. נאמר: ר' אליעזר הגדול אומר מי שיש לו פת בסלו ואומר "מה אוכל למחר?" אינו אלא, מקטני אמנה. וכן במשנה ברורה (סימן קנז) מובא שאסור לאדם לעכב (להשאיר) לעצמו מזון מהיום למחר, וזאת כדי שיבקש מה' בכל יום מחדש על מזונו...

בזכות המלחמה עם היצר הרע, התפילות והחזיונים לקראת יום הדין ועשיית חסד עם רענו , נזכה כולנו ליכתב ולחתם לשנה טובה בספרן של צדיקים.

בחור הלומד בישיבה, אין לו לשנות דבר ממסגרת הישיבה - אין לו שעות לעצמו, ואין לו "מנהגים" - מה שעושים בישיבה, כך הוא צריך לעשות! הוא צריך להעמיד עצמו להישיבה מתחילה ועד סופו, ואם הם מתפללים מוקדם, עליו לעשות גם כן כך וא"כ, כל מה שמחליטים צוות הישיבה, עליכם לעשות כך ולא להסתכל ולחשוב מהמנהגים שלכם...

במקום לזלזל בקדושת המקדש לעלות שם בטומאה ולא בדקדוק טהרה כראוי, ולהחטיא אחרים לעלות בטומאתם (אות ה') ולהיכנס למקומות של ספק איסור כרת, ולנהוג שם מתוך קלות ראש והפקרות, אדרבה, יש לנו לחזק לדקדק במצוה 'מורא במקדש' ולכבדו כמקום קדוש ולמנוע מליכנס להר הבית, ואפילו על הכותל עצמו להקפיד על קדושתו בדקדוק רב כנ"ל, כמו שאנו רואים מהנהגת פוסקי וגדולי דורנו, ובזכות זה נזכה בקרוב להיכנס וליראות במקום המקדש בבנינו בקדושה ובטהרה, בשירה ובזמרה.

בש"ס ישנן ששים מסכתות [ועל כן זה שיודע את כל הש"ס נקרא "גאון"], [השווה בגימטריא לששים], ולכן נאמר: "ושמת [-את המצוות] בטנא", "טנא" בגימטריא ששים... כי רק על פי באור הש"ס אפשר לקיים את המצוות.

"גלגל הוא בעולם. לא מי שהוא עשיר היום - עשיר למחר, ולא מי שהוא עני היום - עני למחר..." (שמו"ר לא, ג)

גם אסור להטיס כלי טייס אף אם אינו מאויש כגון רחפן [drone על פי הדין שאסור לזרוק כלים טמאים למקדש (רמב"ם פ"ג ביאת מקדש הט"ז) וכל כלי מתכות יכול לקבל טומאה מבני אדם (שו"ת קנין תורה ח"ג סי' נ"ח, הגריש"א, קו' הליכות והנהגות לבין המצרים).

דברי הבעש"ט הידועים שכלי חרס שנשבר (כפי שנהוג בתנאים) אין לו תקנה, ואילו כלי זכוכית שנשבר (כפי שנהוג בנישואין) יש לו תקנה.

האיסור של כל פוסקי דורנו במקומו עומד, וח"ו להשתכנע מקלי דת להיכנס לספיקות באיסור כרת ובאיסור החמור של מקדשי תיראו, ועם כל רגשות הלב להתקרב למקום השכינה מ"מ מוטל עלינו לקיים את מה שכתוב בתורתנו הק' "ועשית ככל אשר יורוך" שמתייחס לפסקי הגדולים אשר שימשו רבנים מפורסמים ולא כאלו שבדו מלבם סברות מחודשות ועושים מעשה על פיהם.

הגאון רבי שמעון שקאפ זצוק"ל בעל השערי-יושר, חידש שהקידושין שמקדשים את האשה אינו 'קנין' שחל פעם אחת בעת הנישואין, אלא בכל משך ימי חיי האיש והאשה, בכל רגע ורגע, מתחדש מאליו וחל שוב ושוב ה"חלות" של הקידושין. כאשר רבי שמעון הציע חידוש זה לפני רבו הגאון רבי חיים מבריסק זצוק"ל, מיד נענה רבי חיים ואמר לו: "מזל טוב..."! והסביר: הלא לפי החידוש שלך נמצא שגם ברגע זה התחתנת שוב, ועל כך מגיעה לך ברכת "מזל-טוב"... השיב לו רבי שמעון: אין צורך לאחל שוב, כי כמו שהקידושין של החתונה חוזרים וחלים בכל רגע, גם ברכת המזל-טוב שבירכתם אותי אז בעת חתונתי, חוזרת ומתחדשת מאליה בכל רגע ורגע.